

Pr kapitola 9.

[1] Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů. [2] Porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl. [3] Vyslala své dívky, volá na vrcholu městských výšin: [4] "Kdo je prostoduchý, ať se sem uchýlí!" Toho, kdo nemá rozum, zve: [5] "Pojďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila, [6] nechte prostoduchosti a budete živi, kráčejte cestou rozumnosti!" [7] Kdo napomíná posměvače, dojde pohany, kdo domlouvá svévolníku, poskvrní se! [8] Nedomlouvej posměvači, aby tě nezačal nenávidět. Domlouvej moudrému a bude tě milovat. [9] Moudrému dej a bude ještě moudřejší, pouč spravedlivého a přibude mu znalostí. [10] Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost. [11] Neboť skrze mne se rozhojní tvé dny, přibude ti let života. [12] Jsi-li moudrý, k svému prospěchu jsi moudrý, jsi-li posměvač, sám na to doplatíš. [13] Paní Hloupost je halasná, prostoduchá, vůbec nic nezná. [14] Sedá u vchodu do svého domu, na křesle na městských výšinách, [15] a volá na mimojdoucí, kteří jdou po přímých stezkách: [16] "Kdo je prostoduchý, ať odbočí sem!" Toho, kdo nemá rozum, zve: [17] "Kradená voda je sladká a pokoutný chléb blaží." [18] Ale on neví, že je tam říše stínů a že v hlubinách podsvětí jsou ti, jež pozvala.